

مطالعه تأثیر ریسک نقدینگی بر بازده سالانه سهام در بانک‌ها و مؤسسه‌های مالی پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران

محمد شاه ویسی^۱، بهروز سهرابی^۲

^۱ کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه پیام نور، ایران

^۲ دانشجوی کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه پیام نور، ایران

چکیده

تعهد نسبت به سهامداران برای حداکثرسازی سود و تعهد نسبت به سپرده‌گذار از جهت بازگشت اصل سرمایه وی در هر زمان، بانک‌ها را بر آن داشته تا در جهت ایجاد تعادل بین ریسک و بازده و تأمین رضایت هر دو گروه سپرده‌گذار و سهامدار به‌عنوان دو منبع اصلی تأمین وجوه، تلاش مضاعفی را آغاز کنند. به‌این‌ترتیب یکی از دغدغه‌های اصلی بانک، افزایش بازده در سطح معینی از ریسک است. یکی از انواع ریسک در صنعت بانکداری که در صورت عدم مدیریت مناسب، مستقیماً به زیان‌دهی بانک منجر می‌شود، ریسک نقدینگی است. در این پژوهش از روش تجزیه و تحلیل پانل و رگرسیون چندمنظوره به‌منظور آزمون فرضیه‌های پژوهش استفاده گردیده است. جامعه آماری این پژوهش را بانک‌ها و مؤسسه‌های مالی پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران تشکیل داده است. قلمرو زمانی پژوهش را فاصله سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۳ در بر گرفته و تعداد ۱۳ بانک و مؤسسه مالی برای این منظور انتخاب گردیده‌اند. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که، ریسک نقدینگی در بانک‌ها و مؤسسه‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار بر بازده سالانه سهام تأثیر معناداری نداشته است.

واژه‌های کلیدی: بازده سالانه سهام، ریسک نقدینگی، نسبت وام‌ها به سپرده‌ها، نسبت‌های بدهی جاری، نسبت ترکیب سپرده

مطالعات اقتصاد، مدیریت مالی و حسابداری

دوره ۵، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۸، صفحات ۸۵-۱۰۱